

12 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 2023

† ΚΥΡΙΑΚΗ ΚΓ' (Η' ΛΟΥΚΑ)

Ίωάννου τοῦ ἐλεήμονος, πα τριάρχου Ἀλεξανδρείας (†616-620).
Νείλου ὁσίου τοῦ ἀσκητοῦ.

‘Ηχος πλ.β’. ‘Εωθινὸν α’.

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Ο ιερεύς: Εύλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο χορός: Ἄμήν.

Καὶ ἄρχεται ὁ Ἀναγνώστης ἀναγινώσκων τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμόν, λέγων οὕτω.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ' (103).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθης σφόδρα. Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἴματιον. Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρβιν, ὁ στεγάζων ἐν ὅδαις τὰ ὑπερῷα αὐτοῦ. Ο τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων. Ο ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα. Ο θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Ἀβυσσος ὡς ἴματιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὁρέων στήσονται ὅδατα. Απὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν. Ἀναβαίνουσιν ὅρη, καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά. Ὁριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν. Ο ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν, ἀναμέσον τῶν ὁρέων διελεύσονται ὅδατα. Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναργοι εἰς δίψαν αὐτῶν. Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει· ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν. Ποτίζων ὅρη ἐκ τῶν ὑπερῷων αὐτοῦ· ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ. Ο ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων. Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς, καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου. Τοῦ ἰλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ· καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει. Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου ἀς ἐφύτευσας. Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἥγεῖται αὐτῶν. Ὁρη τὰ

ύψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς. Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς· ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ. Ἐθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ. Σκύμνοι ὡρυόμενοι τοῦ ἀρπάσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς. Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται. Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἔργασίαν αὐτοῦ ἔως ἐσπέρας. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας· ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου. Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὔρυχωρος· ἐκεῖ ἔρπετά, ὃν οὐκ ἔστιν ἀριθμός, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων. Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται· δράκων οὗτος, ὃν ἐπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ. Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφὴν αὐτῶν εἰς εὔκαιρον. Δόντος σου αὐτοῖς, συλλέξουσιν. Ἄνοιξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος· ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται. Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν. Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς. Ἡτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας· εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν· ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται. Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, φαλω τῷ Θεῷ μου ἔως ὅπαρχω. Ἡδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογή μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ. Ἐκλείποιεν ἀμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Οἱ ἥλιοις ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (**ἐκ γ'**). Ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Εἶτα, Συναπτὴ μεγάλη ὑπὸ τοῦ Διακόνου,

καὶ ὁ ιερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

὾τι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

* * *

Μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα φάλλοιμεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα σ', καὶ Προσόμοια τοῦ Ἅγίου ἐκ τοῦ Μηναίου γ' εἰς δ'.

Ἔχος Ἀπαθ

N ^{Πα} ε ε Kυ ρι i ε ε κε κρα α ξα α προ ος σε Δ ρ

ει σα α α κου ου σο ον μου Δ ει σα κου σο ο ον μου
 Ku v οι i i ε Π Ku οι ε ε κε κρα ξα προ ος
 σε ε ει σα α α κου ου σο ον μου προσχες τη φω νη η η
 η τη ης δε η η σε ω ω ω ως μου Σ εν τω κε
 κρα γε ναι αι με προ ος σε ε Π ει σα κου σον μου Ku v v
 v οι i i ε Π
K^{Πα} α τεν θυν θη τω η η η προ ο ο σε εν χη η
 μου Δ ως θυ μι i α α μα α ε νω ω ω πι
Κε o o o ον σου Σ ε ε παρ σι iς των χει ρω ω ων μου
 θυ σι α ε ε ε σπε ε ε οι i νη η η Δ ει
 σα κου σον μου Ku v v οι i i ε Π
Θ^{Πα} ου Ku οι ε φυ λα κην τω στο μα τι i μου και
 θυ v ραν πε οι o χης πε οι τα χει λημουν Π
M^{Πα} η εκ κλι νης την καρ δι αν μου εις λο γους
 πο νη οι i ας του προ φα σι ζεσθαι προ φα σεις εν α μαρ
 τι i αις Π

Σ Πα uv αν θωποιεσερ γα ζο με νοιςτην α νο μι ι αν

και ου μη συνδυ α α σωμε τα των ε κλεκτων αυτων π

Π Πα αι δευ σει με δι και ος εν ε λε ει και ε

λεγ ξει με ε λαιον δε α μαρ τω λου μη λι πα να τωτην κε

φα λη ην μ8 π

Ο Πα τι ε τι και η προ σεν χη μουενταιευ δο

κι αις αν των κα τε πο θη σαν ε χο με να πε τρας

οι κρι ται αυτων π

Α Πα κουσονται τα ρη μα τα μου ο τι η δυν θη

σαν ω σει πα χος γης ερ ρα γη ε πι της γης δι ε σκορ

πι σθητα ο στα αυτων παρατον Α αδην π

Ο Πα τι προς σε Κυ ρι ε Κυ ρι ε οι ο φθαλμοι

οι μου Δι ε πι σοι ηλ πι σα μη αν τα νε λης την ψυ χη ην

μου π

Φ Πα ν λα ξο ον με α πο πα γι δος ης συ νε στη σαν

το μοι και α πο σκαν δα λωντων ερ γα ζο με νωντην α νο

μι αν
Π ε σου ουνται εν α μφι βλη στρωαν των οι α μαρτω
 λοι κα τα μο νας ει μι ε γω ω ε ως αν πα
 ζε ελ θω

Φ ω νη μου προς Κυ ρι ον ε κε κραξα φω νη μου
 προς Κυ ρι ον ε δε η η θην

E ^{Πα} κ χε ω ε νω πι ον αν του την δε η σι ιν
 μου ^Δ την θλιψιν μου ε νω πι ον αυτου α παγ γε λω ^Δ
E ^{Πα} ν τω εκ λει πειν εξ ε μου το πνευ μα μου και
 συ ε εγνωστας τρι βους μου

E ^{Πα} ν ο δω ταν ^θ τη η ε πο ρευ ο ο μην ε κρυ
 ψαν πα γι δαμοι

K ^{Πα} α τε νο ουν εις τα δε ξι α και ε πε
 βλε πονκαι ουκ ην ο ε πι γι νωσκων με

A ^{Πα} πω λε το φυ γη απ ε μου και ουκ ε στιν ο εκ
 ζη τω αντηνψ χη ην μου

E Πα κε ε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει ει πα συ

ει η ελ πις μου με ρις μου ει εν γη ζω αντων

P Πα ρο ο σχεσπρος την δε η σι ινμου ο τι ε τα πει

νω θηνσφοδρα

P Πα ν σαιμε εκ των κα τα δι ω κοντων με ο τι ε

κρα ται ω θησαν υ πε ρε με

Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωήχου.

Στίχ. α'. Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχήν μου τοῦ
ἐξομολογήσασθαι

N Πα ι κην ε χων χρι ι στε την κα τα του Α δου εν τω

Σταυ ρω ω α νη η η η λθες

θα να του ου ου κα α α θη η με ε ε νους συ

να να στη ση ης σε α αν τω ο εν νε κροι οις ε

λε εν θε ε ε ρος

κει ου φω ω τος παν το δν υ ν να α α με

ε Σω ω ω τηρ ε λε ε η σο ον η η η

μας

Στίχ. β'. Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι, ἔως οὗ Δ ο αν τα α πο

δωω ω ως μοι

Πα η με ρον ο χρι στος θα να α α το ο ον πα α

τη σας Δ ο κα θως ει ει ει πε εν α νε ε ε ε στη

Κε και την α α γα αλ λι α α α σιν τω ω κο σμω

ω ω ω ε δω ρη Δ η σα α α α το ι να παν τες κρα αν

Πα γα ζο ον τες τον ν ν μνον ου ου τως ει ει πω ω ω

μεν Π η πη γη της ζω ης το α προ σι το ον φως

Παν το δυ ν ν να α α με ε Σω ω ω

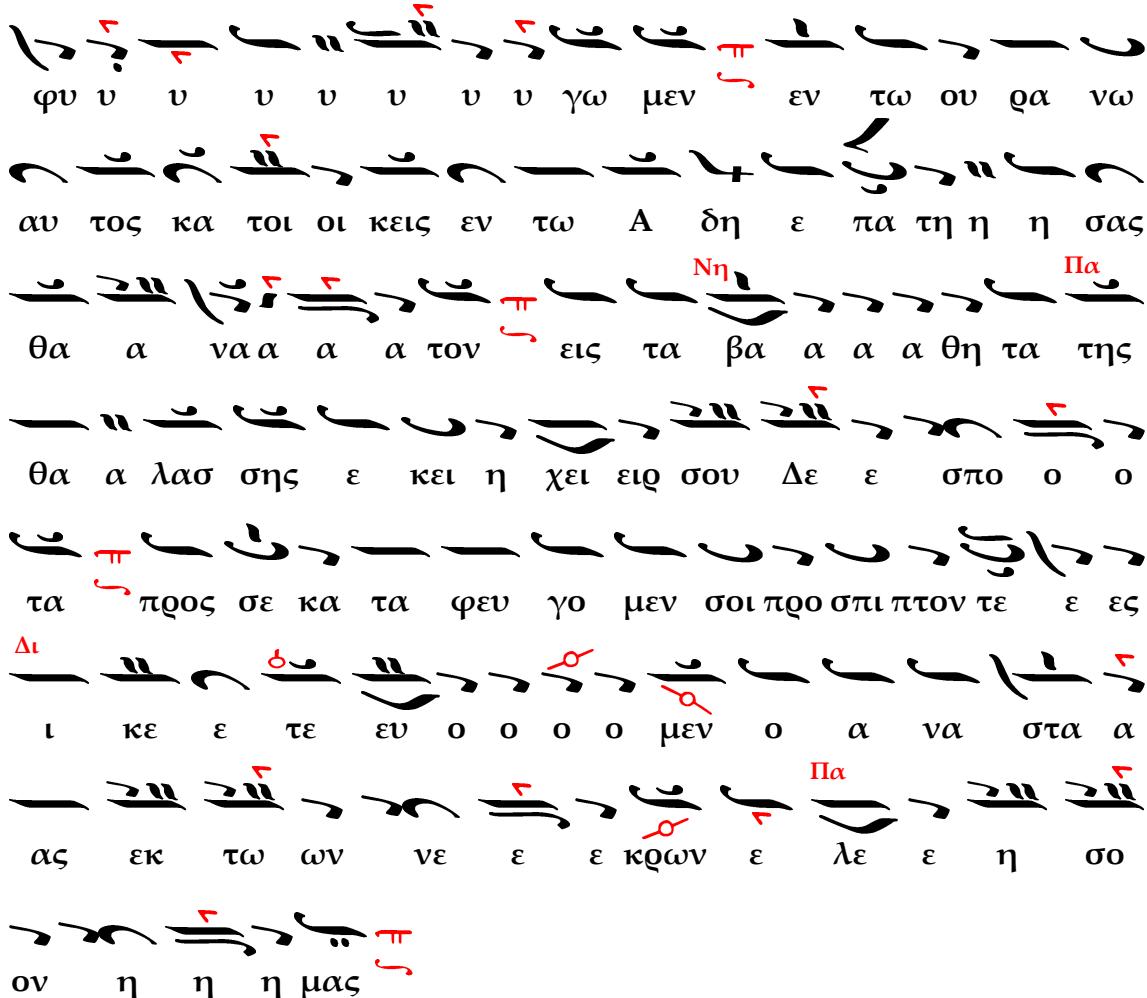
Πα τηρ ε λε ε ε η σο ον η η η μας

Στίχ. γ'. Ἐκ βαθέων ἐκένραξά σοι, Κύριε· Κύριε Δ ο ει σα κρσον

τη ης φω νη η η ης μη

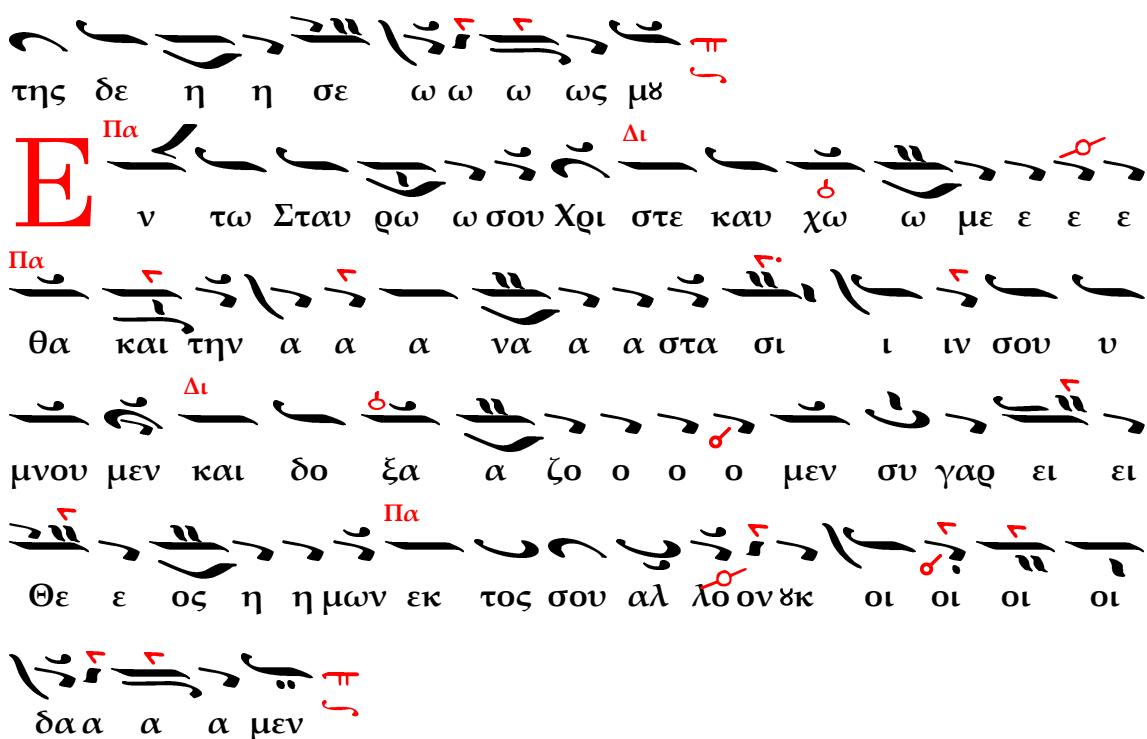
Πα ε ε Κν ρι ι ε τον ο ο ον τα εν πα α

ση η η τη η κτι ι ι σει α μαρ τω λοι οι που

Ἐτερα Στιχηρά, Ἀνατολικά.

Στίχ. δ'. Γενηθήτω τά ὕτα σου προσέχοντα εις την φωνην

Στίχ. ε'. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσῃς, Κύριε Κύριε, τίς

ὑποστήσεται Δ
ο τι πα ρα σοι ο ι λα σμο ο ος

ε ε ε ε στιν
Πα Δι
ι α παν τος εν λο γου ντε ες τον Κυ ν
Πα
υ ν ρι ι ι ι ον υ μνου ου ου ου ου μεν την α
να α στα σι ιν α α αυ του σταν ρο ον γα αρ
Πα
υ πο μει ει ει να ας θα να τω θα α να ατον ω ω ω
λε ε ε ε σε

Στίχ. ζ'. Ἔνεκεν τοῦ ὄνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε·

ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου, ἥλπισεν ἡ ψυχὴ μου Δ
ο

ε πι ι ι τον Κυ ν ρι ι ι ον
Κε
ο ξα τη δν να α α α μει σου Κυ ν ρι ι ι
Πα
ε Δ ο τι κα α τη ηρ γη η σας τον το κρα τος
Κε
ε ε ε ε χο ον τα τον ου θα να α α α τον α
Δι
α νε ε και νι ι ι σας η μα α δι α α α τον
Μ
ου ου Στα αν ρον ου ου σον δω ρον ου ου με ε ε
Πα
νο ος η η η μιν ζω ω η ην και α α φθαρ

Στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Ἱεράρχου γ' εἰς δ'.

Ὕχος δ. Ἐδωκας σημείωσιν.

Στίχ. ζ. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.

Ἐσκόρπισας ἔδωκας, τοῖς δεομένοις τὸν ἄρτον σου, Ἰωάννη θαυμάσιε, ἔλεος μιμούμενος, τοῦ συμπαθεστάτου, Ὅσιε Δεσπότου· διό σου μένει ἀληθῶς, εἰς τὸν αἰῶνα ἡ μνήμη Ἀγιε· ἦν πίστει ἑορτάζοντας, ταῖς σαῖς πρεσβείαις περίσωζε, πειρασμῶν τε καὶ θλίψεων, Ἱεράρχα πανόλβιε.

Στίχ. η. Ὄτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Ἐσκόρπισας ἔδωκας, ...

Στίχ. θ'. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτόν, πάντες οἱ λαοί.

Σοῦ τὴν καθαρότητα, καὶ τοῦ νοὸς τὴν εὐθύτητα, καὶ τὸν τρόπον τὸν ἔνθεον, ὁ βλέπων τὰ κρύφια, κατιδὼν ἀνάγει, εἰς μέγιστον θρόνον, χρίσας τῷ μύρῳ σε σοφέ, καὶ τελειώσας, καὶ ποίμνης οἴακας, σαφῶς ἐγχειρισάμενος, ἦν πρὸς λιμένας ὠδήγησας, τοῦ ἔνθεου θελήματος, Ἰωάννη θεσπέσιε.

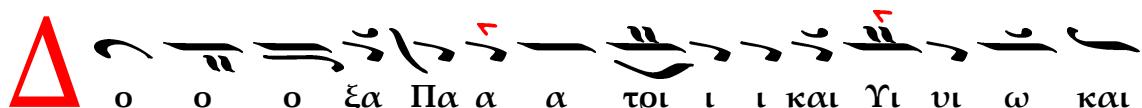
Στίχ. ι'. Ὄτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Πάντα τὰ αἰτήματα, τῆς σῆς καρδίας ὁ Κύριος, ἀξιάγαστε δέδωκε· πάσας γὰρ ἐτήρησας, τὰς νομοθεσίας, τὰς σωτηριώδεις· τὸν γὰρ Θεὸν δλοσχερῶς, καὶ τὸν πλησίον θεομακάριστε, ὡς σεαυτὸν ἥγαπησας, καὶ δεομένοις ἐπήρκεσας· διὰ τοῦτο σε σήμερον, Ἰωάννη γεραίρομεν.

Δόξα. Τοῦ Ἱεράρχου.

Ἀνατολίου.

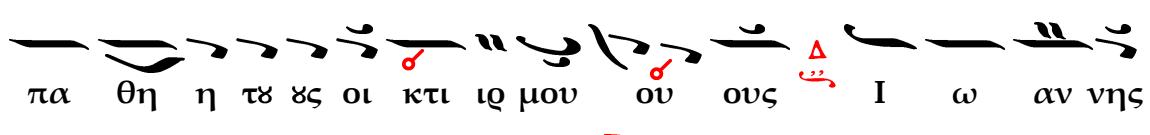
Ὕχος Δι - θ.

 A γι ι ω Πνε ε εν μα τι

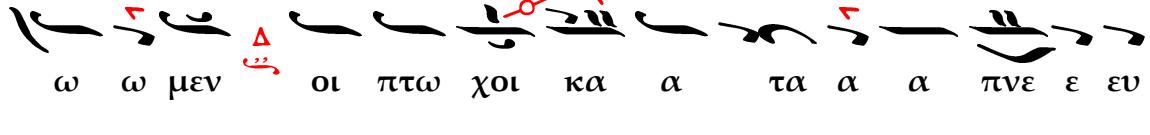
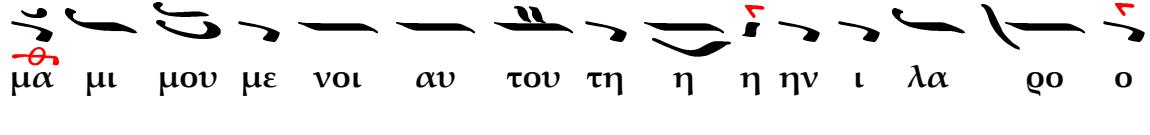
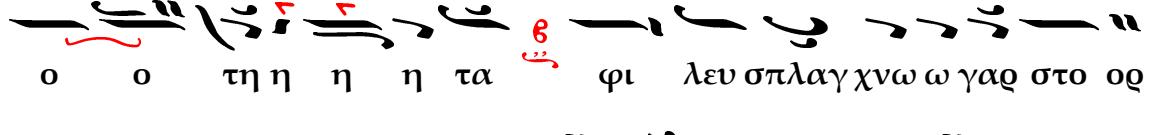
H

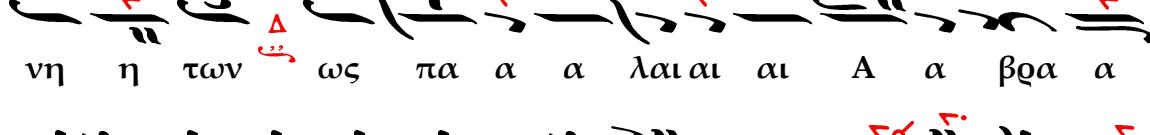
 του ε λε ε ε ε ους πη η γη τοις εν δε

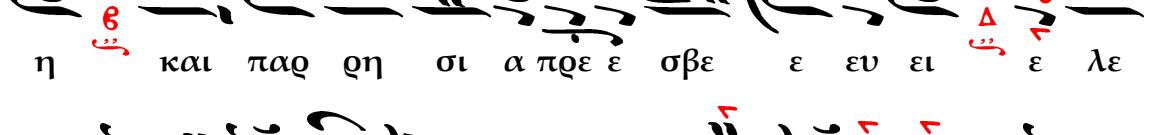
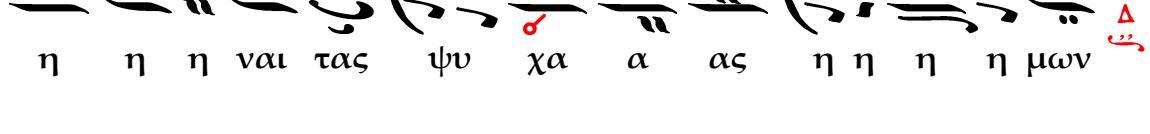
 ε ε ε σι ι ι πλη ημ μν ν ν φει εν συμ

 πα θη η τχ 8ς οι κτι ιρ μου ου ους I ω αν νης

 ο ο ο Χρι στον ού ου μι ι μη η η της ο

 με ε ε ε γας Ποι οι μη η ην των Α λε ξαν δρε

 ε ω ων και αι φω ω στη η ηρ δευ τε κο φε ε σθω

 ω ω μεν οι πτω χοι κα α τα α α πνε ε εν

 μα μι μου με νοι αν τον τη η η ην ι λα φο ο

 ο ο τη η η τα φι λευ σπλαγ χνω ω γαρ στο οφ

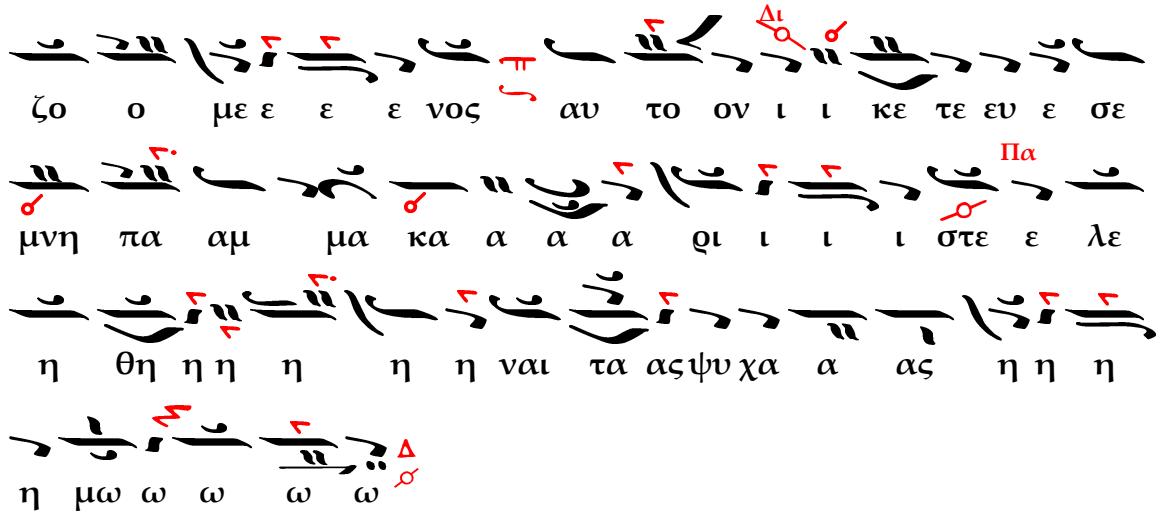
 γη η η η Χρι στον ξε νι σας δι ι α α τω ω ων πε

 νη η των ως πα α α λαι αι αι A α βρα α

 α αμ του μα κα φι σμου η η η ξι ι ω ω ω

 η και παρ φη σι α πρε ε σβε ε εν ει ε λε

 η η η ναι τας ψυ χα α ας η η η η μων

Τὸ Δογματικὸν Θεοτοκίον.

Ἅγιος Ἄγιος Πατέρων

K Πα αι αι νυ ν υνκαι α α ει και εις τους αι αι ω ω
 ωναστων αι ω ω νων α α α μην π
T Πα ις μη μα κα ρι σει σε Πα να γι α α α Πα α
 ρθε ε ε νε α τις μη α νυ ν μην σει ει σου τον α
 λο ο ο χε ε εν τον το ο ο ο κον π ο γαρ α
 χρο νως εκ Πα τρος εκ λα αμ ψας Υι ος μο ο νο
 γε ε νης ο αν τος εκ σου ουτης α α α γνη η ης
 προ ο η ηλ θεν α φρα α α στως σα αρ κω ω ω
 θεις φυ σει Θε ε ε ο ο ος ν πα α αρ χων και
 φυ σει γε νο ο με ε νος α αν θρω ω ω πος δι
 ι η η η η μας ουκ εις δυ α α δα α προ σω
 ω ω ω πων τε μνο ο με ε ε ε νος αλλ εν δυ α α
 δι ι φυ ν σε ε ων α συγ χυ ν τως γνω ω ω ρι

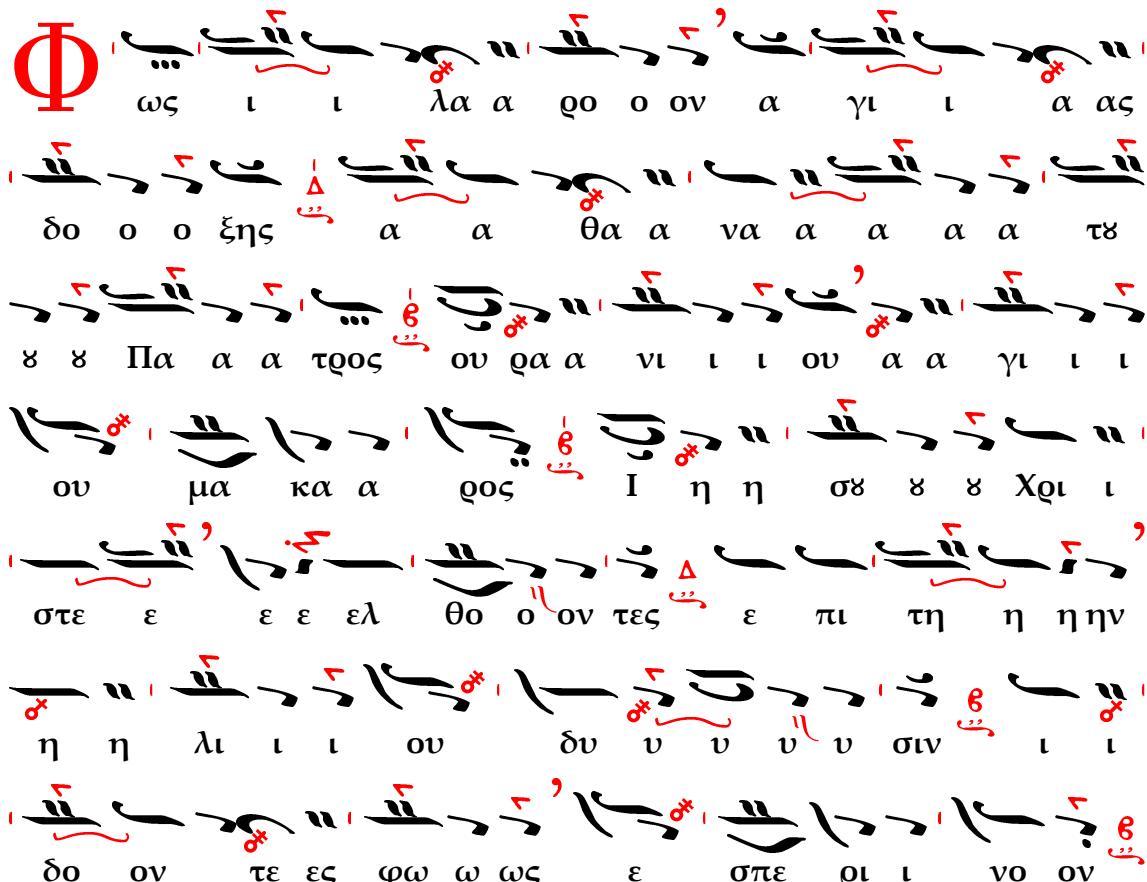

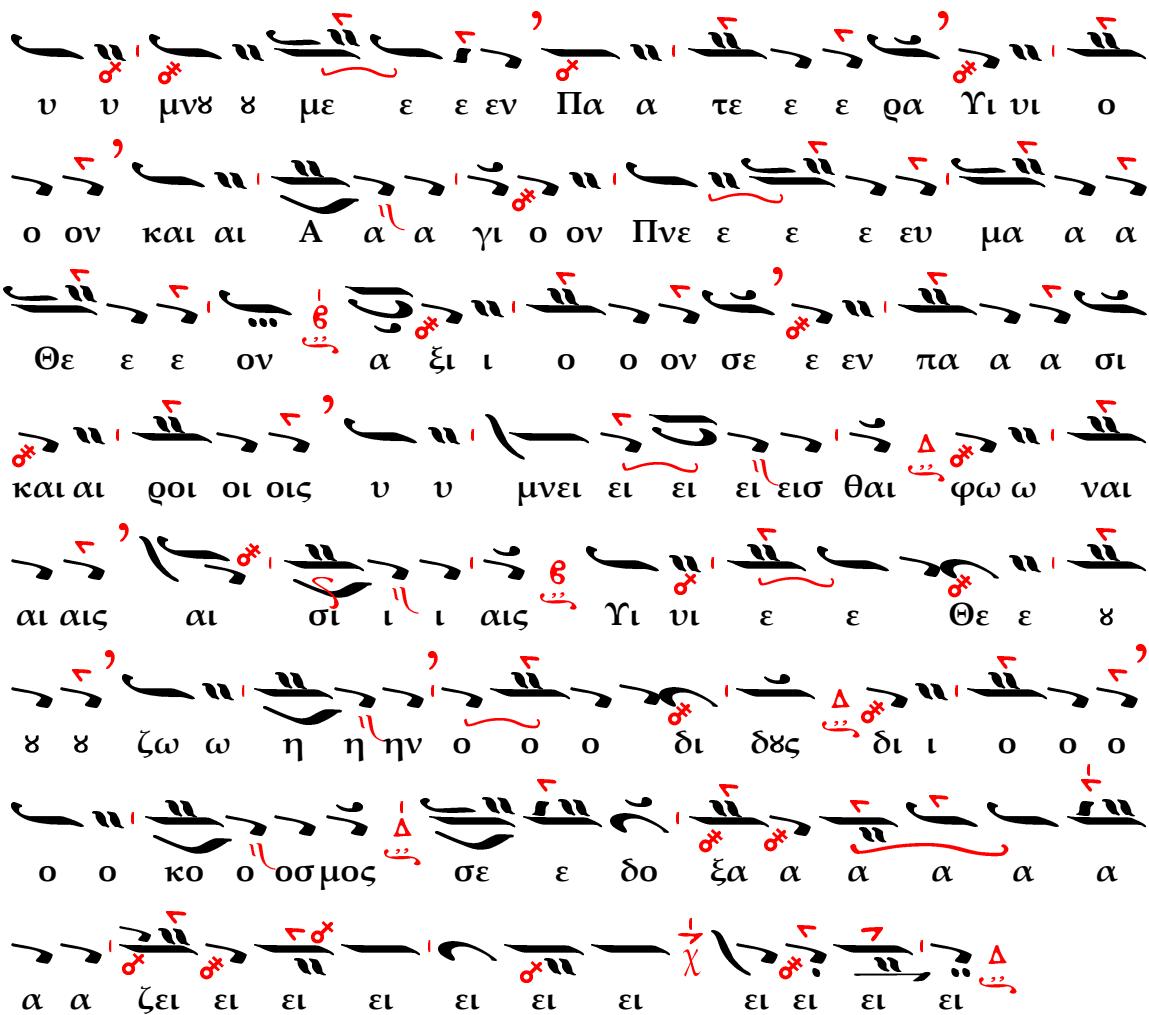
Εἴσοδος. Ό προεστώς ἢ ὁ ἀναγνώστης τὴν ἐπιλύχνιον εύχαριστίαν χῦμα·

Φῶς ἵλαρὸν ἀγίας δόξης, * ἀθανάτου Πατρός, * οὐρανίου, ἀγίου, μάκαρος, * Ἰησοῦ Χριστέ, * ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, * ἰδόντες φῶς ἑσπερινόν, * ὑμνοῦμεν Πατέρα, Γεόν, * καὶ ἄγιον Πνεῦμα, Θεόν. * Ἀξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς * ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίαις, * Γεὲ Θεοῦ, ζωὴν ὁ διδούς * διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Φῶς ἵλαρόν. Μέλος παλαιόν, ἐξήγησις Σίμωνος I. Καρᾶ.

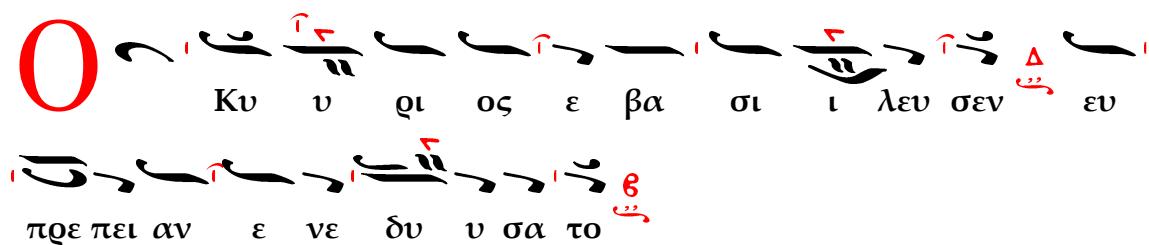
Ἄχος Δι Θ

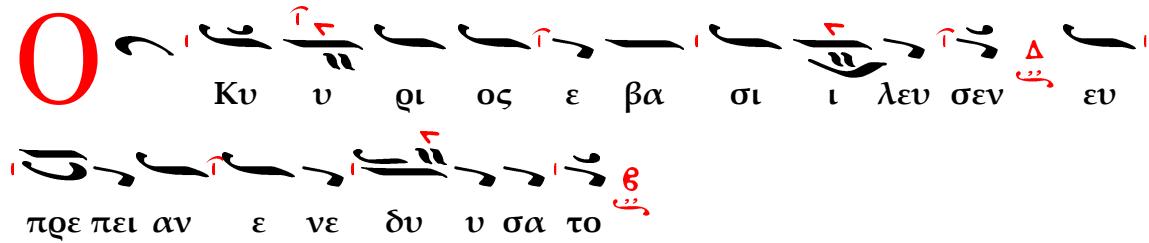

Τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας
Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας.

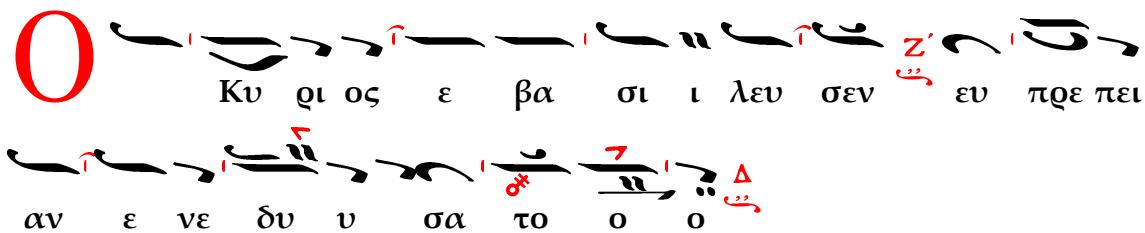
Ἕκστασις Διθοῦντος

Στιχ. Ἐνεδύσατο ὁ Κύριος δύναμιν, καὶ περιεζώσατο Δ
τ

Στιχ. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἵτις οὐ σαλευθήσεται. Δ

* * *

Η ΕΚΤΕΝΗΣ ΔΕΗΣΙΣ

Εἰτα ὁ διάκονος (ἢ ὁ ἵερεὺς) τὴν ἐκτενῆ δέησιν, ὁ δὲ λαὸς εἰς ἔκαστην δέησιν τὸ Κύριε, ἐλέησον (τρίς).

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.

Κύριε παντοκράτορε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος).

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἀμαρτιῶν τῶν διούλων τοῦ Θεοῦ πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὁρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τῆς ἀγίας ἐκκλησίας ταύτης.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τοῦ ἀγίου ναοῦ τούτου (τῆς ἀγίας μονῆς ταύτης) καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσαμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε κειμένων καὶ ἀπανταχοῦ ὁρθοδόξων.

Ἐτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἀγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, φαλλόντων, καὶ ὑπὲρ τοῦ περιεστῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Οἱ ἱερεῖς: Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Γεννητῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

‘Ο ἀναγνώστης· Ἄμήν.

‘Ο προεστώς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εῖ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἄμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ’ ἡμᾶς, καθάπερ ἡλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εῖ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εῖ, Δέσποτα· συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εῖ, Ἀγιε· φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδῃς.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Γεννηταῖ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

‘Ο χορός· Ἄμήν.

* * *

ΤΑ ΠΛΗΡΩΤΙΚΑ

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὰ Πληρωτικά, ὁ δὲ χορὸς ἀποκρίνεται εἰς μὲν τὰς δύο πρώτας δεήσεις διὰ τοῦ Κύριε, ἐλέησον, εἰς τὰς ἐπομένας ἐξ διὰ τοῦ Παράσχου, Κύριε, εἰς δὲ τὴν τελευταίαν διὰ τοῦ Σοί, Κύριε.

Πληρώσωμεν τὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ὀργίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὀδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἀμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ

κόσμῳ παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Τῆς παναγίας, ἀχρόντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἀγίων μνημονεύσαντες, ἔαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Οἱ ερεὺς ἐκφώνωσ·

“Οτι ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Γίῳ καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Οἱ χοροί· Ἀμήν.

Οἱ ερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν· Εἰρήνη πᾶσι.

Οἱ χοροί· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Οἱ διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Οἱ χοροί· Σοί, Κύριε.

Οἱ ερεὺς τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Γίοῦ καὶ τοῦ ἀγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Οἱ χοροί· Ἀμήν.

* * *

Εἰς τὸν Στίχον. Ἀπόστιχα Στιχηρά.

Τὸ Αναστάσιμον.

Ἄχος θάλασσα Διός

Την αναστασιαν στην ουρανοις και η μα ας τους ε πι γη ης
λοι υ μνου σιν εν ουρανοις και η μα ας τους ε πι γη ης

κα τα ξι ω σον Δ εν κα θα ρα καρ δι α σε ε δο ξα
 ζειν Ε

Ἐτερα Στιχηρὰ τοῦ Δαμασκηνοῦ,

ῶν ἡ ἀκροστιχὶς κατ' ἀλφάβητον,

ἐν δὲ τοῖς Θεοτοκίοις, Ἰωάννου Ἀμήν,

τὸ δὲ Ἀμήν ἐστι μέσον τοῦ Ἀνύμφευτε Παρθένε.

Στίχ. α'. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο,

ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν Δ και πε ρι ε ζω σα το

Π Δι ν λας συν τρι ψας χαλ κας και μο χλους του Α δου ου συν
 θλα σας ως Θε ο ο ος παν το δυ να μος γε νος αν θρω
 πων πε πτω κος α νε στη σας Ε δι α του το και η
 μεις συ μφω νω ως βιο ω μεν ο Α να στας εκ των νε κρων Κυ
 ρι ε δο ξα α σοι Ε

Στίχ. β'. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, Δ η τις ου

σα λευ θη σε ται Ε

P Δι εν σε ως η μας τη πα λαι χρι στος ε πα νορ θω ω
 σαι θε λων Ε σταυ ρω προ σπη γνυ ται και τα φω τε θει ται ον
 μν ρο φο ροι γν ναι αι κες με τα δα κρυ ων ζη του ου
 ου σαι θρη νου σαι ε λε γον Ε οι μοι Σω τηρ των α παν

των πως κα α τε δε ξω τα φω ω οι κη σαι οι κη σας δε θε
 λων πως ε κλα πης πως με τε τε θης **β** ποι ος δε το πος
 το σον ζω η φο ρον κα τε κρυ ν ψε σω μα α λλα Δε ε
 σπο τα ως ν πε σχου η μιν εμ φα νη θι και παν σον αφ
 η μων τον ο δυρ μον τω αν δα κρυ αν **β** θρη νου σαις δε αν
 ταις αγ γε λος προς αν τα α ας απ ε βο η σε των θρη
 νων παν σα με ναι τοις Α πο στο λοις ει πα τε ο τι α
 νε στη ο Κυ ρι ος τω κο σμω δω ρου με νος ι λα σμον και
 το με γα ε λε ος **β**

Στίχ. **Γ.** Τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἀγίασμα, Κύριε, **Δ** εις μα κρο

ο τη τα η με ρων **Δ**
Σ ταν ρω θεις ως η βου λη θης χρι στε και τον θα να
 τον τη τα φη σου ου σκυ λευ σας **β** τρι η με ρος α νε στης
 ως Θε ος με τα δο ξης **β** τω κο ο ο σμω δω ρου με
 νος α τε λεν τη τον ζω ην και το με γα ε λε
 ος **β**

Δόξα.

Ίδιόμελον. Σεργίου.

Ἔχος ἄπω Πατερ

Πα

Δ ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και γι υι ω και
 Α γι ω Πνευ μα α α τι π

Πα

Ε ν δε λε α γα θε και πι ι στε ευ Ερ γα α τα
 τε αμ πε λω ω ω νο ος Χρι ι ι στη συ και
 το βα ρος της η με ρας ε βα στα σας συ και
 το δο θεν σοι τα λαν τον ε πη ην ξη η η σας
Πα

και τοις με τα σε Ελ θε σιν ε 8 8κ ε φθο ο
 νη η η η σας δι ο πν λη σοι ε 8 ρα νων η
 νε ε ε ε ω ω ω κται εισ ελ θε εις την χα ραν
 τε Κν ρι ε ση και πρε σβε εν ε ν περ η η μων
 Ι ω α αν νη η μα κα α α ρι ι ι ε

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἔχος ἄπω Πατερ

Πα

Κ αι νυ ν υ ν ν και αι αι α α ει και εις

τχ 8 8ς αι αι ω ω νας Δ των αι ω ω ω
 νων α α α μην

Πα

 ποι η της και Λυ τρω τη ης μου ου Πα να α
 γνε ε Δ Χρι στο ος ο Κυ ν ρι ι ι ος Σ εκ
 της σης νη δν ο ος προ ο ο ε ελ θων ε με
 ε εν δν σα α α α με ε ε ε νος Δ της πρω
 ω ω η ην κα τα α α ρας τον Α δα αμ η η λεν θε
 ε ρω ω ω ω σε Σ δι ο σοι Πα α να α γνε
 ως τον ου Θε ε ε ου ου Μη η τρι ι ι τε Δ και
 Παρ θε νωω α λη η θως βο ω μεν α α σι ι
 ι γη η η τω ως Σ το ο ο ο χαι αι ρε τον ου Αγ
 γε ε ε ε λου Σ χαι αι ρε ε Δε σποι οι οι να προ
 στα σι ι α α α και αι σκε ε ε πη Δ και σω τη
 ρι ι ι α τω ων ψυ χω ω ων η η η η μω ω ω
 ω ω ων Δ

Μετὰ τὰ ἀπόστιχα λέγεται ὑπὸ τοῦ προεστῶτος ἢ τοῦ ἱερέως ἢ
΄Ωδὴ Συμεὼν τοῦ θεοδόχου. (Λουκ. β' 29-32)

Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ὅγμά σου, ἐν
εἰρήνῃ· ὅτι εἴδον οἱ ὄφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἡτοίμασας
κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν· φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν
καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

΄Ο ἀναγνώστης τὸ τρισάγιον.

Ἄγιος ὁ Θεός, ἄγιος ἴσχυρός, ἄγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς.
(τρίς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Γενεᾷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἵλασθητι ταῖς ἀμαρτίαις
ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῶν. Ἀγιε, ἐπίσκεψαι
καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον (τρίς).

Δόξα Πατρὶ καὶ Γενεᾷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω
ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ως ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ¹
τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ
ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ως καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς
ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ
ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

΄Ο Ἱερεύς: Ὅτι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα,
τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Γενοῦ καὶ τοῦ ἀγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ²
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

΄Ο χορός: Ἄμήν.

΄Απολυτίκια.

΄Απολυτίκιον Ἀναστάσιμον.

΄Ηχος Λτ Δι θ

A Δι
γ γε λι και Δυ να α α μεις ε πι ι το μνημα
Nη
σου και οι φυ λασ σοντες α πε νε κρω θησαν Δι και ι στα

το Μαρι α εν τω τα φω ζη του σατο α χραντον σου
 σω μα **ε** σκυ λευ σας τον Α δην μη πει ρα σθεις υπ αυ του
 ν πην τη σας τη Παρθε νω δω ρου με νος την ζω ην **Δ**
 ο α να στας εκ των νε κρων Κυρι ε δοξα
 σοι οι **ε**

Δόξα. Τοῦ Ἱεράρχου.

Ἄγιου Ἰωάννου τοῦ Ἐλεήμονος, ἀπολυτίκιον ἥχος **Πᾶ** **Γαζ**

Eν την πο μονη σθε κτησω τον μι σθον σθ
 Πατε ερ ο σι ε **ταις προ σεν χαις α δι α**
 λει πτως εγ καρτε ρη σας **της πτω χρις α γα πη σας και**
 της ε πα αρ κε ε σας **α λλα πρε σβεν ε χρι**
 στωω τω Θεω **ω ιω αν νη ε λε η μων μα**
 καρι ε **σω θη ναι τας ψυν χρις η μων** **ρ**

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Oδι η μας γεννη θεις εκ Παρ θε νου και σταυρω
 σιν ν πο μει να ας α γα α θε **ο θα να τω τον θα**
 να τον σκυ λε ευ σας και ε γερ σιν δει ξασως Θεος μη πα

οι δησους ε πλασας τη χει ει οι σου **ρ** δει ξον την φι
 λαν θρω πι αν σου ε λε η μον δε ξαι την τε κου σαν
 σε Θε ο το ο κον πρε σβευ ου σαν υ περ η μων και
 σω ω σον Σω τηρ η μων λα ον α πε γνω σμε ε νο ο ο ον **ρ**

* * *

Η ΑΠΟΛΥΣΙΣ

Μετὰ τὰ ἀπολυτίκια, ἐὰν μὲν προηγήθη ἀρτοκλασία.

Ο διάκονος: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ο χορός: Κύριε, ἐλέησον.

Ο ιερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν·

Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος ἔλθοι ἐφ' ὑμᾶς τῇ αὐτοῦ θείᾳ χάριτι καὶ φιλανθρωπίᾳ πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο χορός: Ἄμήν.

Ο προεστὼς (ἢ ὁ ἀναγνώστης):

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὔσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν σὺν τῇ ἀγίᾳ ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ πόλει ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ο χορός: Ἄμήν.

Ἐὰν δὲ δὲν προηγήθη ἀρτοκλασία:

Ο διάκονος: Σοφία.

Ο ἀναγνώστης: Εὐλόγησον.

Ο ιερεύς:

Ο ὡν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο χορός: Ἄμήν.

Ο προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης:

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὔσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν σὺν τῇ ἀγίᾳ ἐκκλησίᾳ (ἢ μονῇ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ο ιερεύς: Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ο ἀναγνώστης: Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ * καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγχρίτως τῶν Σεραφίμ, * τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, * τὴν ὄντως Θεοτόκον, * σὲ μεγαλύνομεν.

Ο ιερεὺς: Δόξα σοι, ὁ Θεός, ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ο ἀναγνώστης Δόξα. Καὶ νῦν. Κύριε, ἐλέησον γ. Πάτερ ἄγιε,
εὐλόγησον.

Καὶ ὁ ἵερεὺς τὴν μεγάλην ἀπόλυσιν·

Χριστὸς δὲ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου
καὶ παναμώμου αὐτοῦ μητρός, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ
σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων δυνάμεων
ἀσωμάτων, ἱκεσίαις τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου, προδρόμου καὶ
βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἀγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων
ἀποστόλων, τῶν ἀγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων, τῶν
δοσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν, τοῦ ἀγίου (**τοῦ ναοῦ**), τῶν
ἀγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἀννης, τοῦ ἀγίου
(**τῆς ἡμέρας**), οὗ καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν, καὶ πάντων τῶν
ἀγίων ἐλεήσαι καὶ σώσαι ἡμᾶς ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Δι' εὐχῶν τῶν ἀγίων πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ, Χριστὲ δὲ Θεός,
ἐλέησον ἡμᾶς.

Ο λαός: Ἄμην.

* * * *